

„Děkujeme princezno. Vrátime vám ji hned, jak budeme moci.“ Twilight se usmála a odpověděla: „Nemáte vůbec zač a vůbec na to nespěchám. Jen pamatujte, že to je jediný výtisk.“ Tři malí poníci se usmáli, ještě jednou poděkovali a odešli z canterlotského Velkého sálu. Hned jak se za nimi zavřely dveře, Honey Mane vyhrkla „Konečně! Teď už snad konečně získáme naše znaménka.“ Už při nástupu do vlaku se její kamarádky Dusk Chaser a Dream Charmer, pegas a jednorožec, ke knize hrnuly ale Honey je k ní nechtěla pustit dokud všechny tři neusedly do pohodlného kupé Canterlotského expresu. Po deseti minutách jim ale byla jasná jedna věc. Princezna Twilight jim dala špatnou knihu.

„Tohle ale přece nejsou zápisky těch slavných Cutie Mark Crusaders. Je to něco jako deník princezny Twilight zkombinovaný s jejími dopisy princezně Celestii!“ vyhrkla Dream. „Podívejte tady je jeden z jejích posledních dopisů.“

„Dear princess Celestia,

Posílám vám report o mém nedávném výletu do země rukou a nohou. Tentokrát jsem se dostala do středoevropského města Praha. Portál mě zavedl na místo, které místní nazývají Palackého náměstí...”

„Holky, já vím kde ten portál je! Rychle pojdte! Vystupujeme! Tohle je ještě lepší. Takhle získáme znaménka coby dup!“ Honey měla vždy ty nejšílenější nápady, které ke smůle všech kolem prováděla většinou bez rozmyšlení a hned. Tak vyrazily a to aniž by někomu něco řekly. Honey je vedla canterlotským podzemím až nakonec narazily na zamčenou místnost. To ale nebyl pro Dream problém a tak během pár minut všechny kamarádky proskakovaly portálem.

„Jau!“ „Dávej bacha!“ „Máš kopyto na mojí hlavě!“ „Počkej to není kopyto. No tohle bude ještě sranda. Ale alespoň vypadáme jako místní.“ Prohlásila Honey a podívala se na papír z deníku co jí ležel u nohou. „Ups. Holky, máme problém. Tenhle portál nevede zpátky. Poslouchejte:

“... Hned po vstupu do tohoto světa jsem zjistila, že tento portál je jen jednosměrný. Najít ten zpátky naštěstí trvalo jen pár hodin a jak popisují dále v přiloženém deníku, prošla jsem si skoro celé město a poznala místní kulturu a historii. Bohužel se mi ale nepovedlo zjistit všechno, co jsem měla v plánu. V deníku uvádím i tyto věci. Nakonec jsem se vrátila se zpět portálem na místě které nazývají

Deník Twilight Sparkle - země rukou a nohou:

Právě jsem vyskočila z portálu do země rukou a nohou. Naštěstí jsem se, jako minule, změnila na místního obyvatele a nemám ani křídla, ani roh. To je vcelku logické, jelikož s sebou nemám žádný element harmonie. Vypadá to, že jsem se tentokráte dostala do úplně jiného města a kolem sebe vidím vcelku velký prostor. Během chvilky se dočítám, že se jedná o Palackého náměstí a evidentně se tu koná nějaká velká akce. Vydávám se tedy dolů k zahradám a zjišťuji, že se tomu tady dříve říkalo Podskalí nebo U přívozu. Zároveň náměstí dříve bývalo jen hliněné.

Přijde mi, že tady už se nic zajímavého dozvědět nemůžu a vydávám se po nábřeží proti proudu řeky. Jedu jednu stanici něčím, co místní nazývají tramvají. Má číslo 3, ale mohla by to být i sedmička nebo sedmnáctka. Místní obyvatelé používají k dopravě spoustu různých dopravních prostředků. Žádné kočáry, ale autobusy, tramvaje, podzemku, lodě, lanovky a vlaky. Na ty si ale musíte koupit lístek. Na celý den stojí poníka nad 15 let 110 korun a hříboše polovinu.

Výtoň:

Dostávám se k budově která se jmenuje Podskalská celnice. Po bližším prozkoumání se dozvídám, že na Vltavě (tak se jmenuje ta velká řeka) se dříve plavilo dřevo. A nejenom to. Stávala tu úplně jiná čtvrť. Bydleli zde takzvaní Podskaláci a na místní celnici vybírali clo. To znamená, že všem projíždějícím vorům sebrali část nákladu. Osobně mi to připadá zvláštní. Neměla by řeka patřit všem?

Nu což, dospěla jsem k názoru, že se musím nějak dostat na druhou stranu. Naštěstí stačilo jen sejít dolů k řece, jelikož tam každou chvíli jezdí přívoz a na zastávku Kotevní to trvá jen pár minut. Odtamtud se vydávám vlevo, ke Smíchovskému nádraží.

"Haló, slyšíte mě? Tady Twilight Sparkle.

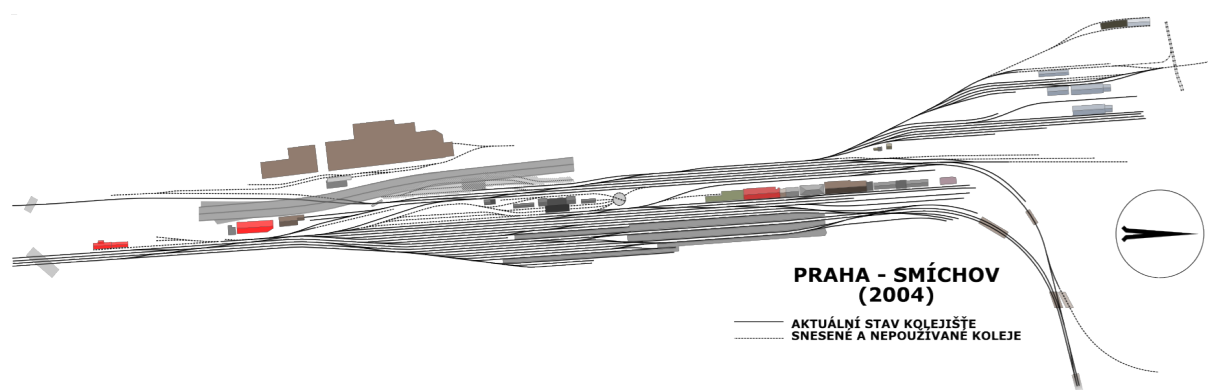
Co vás to do sena napadlo? To že jsem vám omylem dala špatnou knihu neznámá, že se seberete a začnete podle ní podnikat co se vám zlíbí! Koho mi to jenom připomíná... Abyste si nemysleli, že vám to projde tak snadno, musíte si cestu zpátky najít sami. Ale nezapomeňte, že jste v úplně jiném světě a spousta toho, co znáte z Equestrie, zde neplatí. Takže pozor: i když se vám instrukce budou zdát zvláštní, držte se jich, chcete-li najít cestu nazpátek. Když nebudete vědět, kudy dál, můžu vám poradit. Na oplátku mi ale zjistíte pár věcí a třeba získáte ty vaše znaménka.

Takže zaprvé. Ujistěte se, že všichni o sobě víte všechno. Pro jistotu o sobě každý řekněte pár vět, popište sebe jako poníka i člověka a vydejte se dál. V deníku sice píšu, že jsem jela přívozem, ale ten jezdí jen jednou za půl hodiny (vždy v celou dvanáct a celou čtyřicet dva) a uveze jen 12 lidí. Za to je to ale skvělá atrakce s úžasnými výhledy. Pokud vám právě ujel, můžete jít po železničním mostě. Podejděte ho a vylezte na něj až z druhé strany. Během přecházení uvidíte nalevo velkou ceduli SMÍCHOV, tak se k ní vydejte (dojdete až na konec mostu, zahnete vlevo a otočíte se o 180 stupňů).

Po te, co vylezete k silnici se dejte vpravo, kolem obchodu s italským zbožím. Hodně štěstí! Další zprávu vám pošlu brzy."

Smíchovské nádraží:

Ta stavba vypadá vážně zvláště. Ale to kolejiště! Úplně se mi zatajil dech, protože tolik kolejí na jednom místě jsem snad ještě neviděla. Když si představím, jak dlouho muselo trvat tohle postavit a kolik námahy na to musely stovky lidí vynaložit, nahání mi to husí kůži. A to tu ještě nemají magii! Usoudila jsem, že nejlepší způsob jak o tomhle místě zjistit něco víc, bude prozkoumat nádražní budovu. A opravdu! Našla jsem tam spoustu zajímavých informací. Nádraží má 13 dopravních kolejí a vypraví za rok přes 84 tisíc vlaků s tím že odbaví přes 4 miliony cestujících. Tolik snad přes Ponyville neprojde ani za deset let! Má také ještě jedno zvláštní nástupiště, které slouží pro speciální vyhlídkovou trať.

To bylo i na mě už trochu moc, tak jsem se vydala dál. Sedla jsem na tramvaj, která mě dovezla na zastávku Na knížecí. Tady jsem objevila jen autobusové nádraží a zaslechla něco o Silicon Hill. Řekla jsem si, že to určitě bude ten kopec... ale kterým autobusem nahoru? Po krátkém hledání na vývěsních tabulích, jsem odtušila, že potřebuji jet na zastávku Stadion Strahov autobusem číslo

"My little ponies! Jak se vám tu líbí? Že jsou lidi fajn? Právě jste před budovou Smíchovského nádraží. Nejdříve co po vás budu chtít. Pegas mi zaletí do nádražní budovy zjistit kód osobního vlaku na Beroun přes Rudnou (ano ten courák). Potřebuji ho na pár výpočtů. Earth pony zjistí nejvyšší číslo autobusu co tu jezdí a unicorn spočítá, kolik schodů má ten žlutý vlez do podzemky co vypadá jako ústí tunelu. Dejte si rozchod, utíkejte a sejděte se tu zase za 5 minut. Zatím je to jednoduché, tak si to vychutnejte. Bude hůř.

Ale teď k následující cestě. Máte dvě možnosti. Buď budete následovat deník a pojedete na kopec, nebo se vydáte rovnou na zastávku Újezd. Pokud se tak rozhodnete učinit, najděte si v jízdním řádu příslušnou tramvaj, přeskočte následující stránku deníku a jed'te. Ovšem počítejte s tím, že se připravíte o spoustu krásných výhledů, poznání místní rozhledny a třeba i nápovědy, která vám může pomoci později. Pokud chcete pokračovat po cestě kterou jsem šla já a něco vidět, čtěte dál."

Strahov a Petřín:

No do háje. Kam jsem se to dostala? Tahle stavba vypadá postapokalipticky - proč to sakra budovali? Po chvíli zkoumání jsem se dozvěděla, že tenhle stadion původně postavili, aby měli kde organizovat hromadná cvičení. Slety Sokolů. Až později z ní udělali tuhle obludnou hroudu betonu. Brrr. Dovnitř se vleze čtvrt milionu lidí, ale otázkou je, k čemu to slouží teď. Stadion jen chátrá. Ještě před několika lety se tu pořádaly koncerty kapel jako Rolling Stones, U2 nebo AC/DC pro desítky tisíc lidí a teď? Tam se možná tak hraje fotbal.

"V tuto chvíli vás poprosím, abyste se zaměřili na objekt stojící vedle kontejneru na použité oblečení. Lidé zde totiž používají jeden typ šifry a prý s tímhle celkem úzce souvisí. Pokuste se tedy přelouskat: 555 2 66 666 888 55 2 6 2 8 999 555 88 55 88 Mohlo by vám to i pomoci"

Vydávám se dál ke spoustě stejně vypadajících domů. To určitě budou stáje! A mají je i očíslované. Stable 1, Stable 2.... Stable 9 a na konci spojená jedenáctka a dvanáctka. Při přemýšlení, kde tu mají pobočku StableTec, procházím za dvanáctku. Projdu kolem modré značky, vylezu do mírného dlážděného kopce a mířím směrem k té vysoké věži.

V mžiku jsem se dostala do zahrady plné růží a že tam bylo nádherně! Prošla jsem jí a došla až k té železné špici, která se ukázala být rozhlednou. K výlezu nahoru bylo ale potřeba příliš velké množství místní měny, tak jsem se vydala zpět.

Při mém bloudění, jsem se nejen dozvěděla, že se kopec jmenuje Petřín, ale také že tu mají lanovku, kterou můžu sjet dolů. Ale stejně jsem ten kopec slezla. A to stylem poníka. Tedy žádné cesty, ale hezky přímo dolů.

"Poníci! Myslím si, že tady jsem vám v deníku popsala víceméně všechno. Jenom dodám, že jestli budete mít chuť, můžete samozřejmě na místní rozhlednu vylézt, ale úplně levné to nebude. Hlavně uplatněte slevu na všechny karty co máte (ISIC, Opencard...) Pokud tak učiníte, nezapomeňte se nahoře vyfotit.

Jak ale slezete z Petřína dolů? Pokud stojíte před budovou lanovky čelem dolů, tak se vydejte vlevo a prolezte Hladovou zed' při první možnosti. Zahněte vpravo, přejděte trať lanovky a vydejte se dolů. Je na vás, jestli půjdete rovnou dolů (ta rychlejší a praktičtější možnost), nebo se vydáte po asfaltových cestách. To vám bude trvat přibližně 2x až 3x tak dlouho.

Ale co po vás budu chtít: Petřín je místo, kam se místní mládež schází při vyznávání lásky. Je to takové shipovací místo. Najděte tedy nějaké hezké místo s výhledem na město a následovně si rozdělte role. Pegas se podívá na mraky, použije svojí fantazii a popíše co mu připomínají. Fantazii se ale meze nekladou. Jednorožec se pokusí určit dvě nejhezčí rostliny a vysvětlit proč si vybral tyhle. A earth pony? Ten najde jednu jedlou rostlinu, popíše ji a určí (aniž by ji snědl) .

Jakmile se dostanete ke spodní stanici lanovky, pokračujte podle další části deníku"

Újezd:

Petřín se mi vážně líbil nejen proto, že tam bylo tak hezky pohodově. Ale teď už jsem pod kopcem a po cestě jsem se dočetla, že tu někde stojí zvláštní zeď. Jedná se o opevnění, které nechal v dávných dobách postavit král Karel IV., aby se Praha mohla lépe bránit. Zdi se říká Hladová, protože v době hladomoru na její stavbě našla obživu značná část místního obyvatelstva. Když ale čtu dál v brožuře, kterou jsem si vzala nahoře, tak se dočítám, že to jsou jen pověsti. Záměr ke stavbě zdi byl čistě strategický. Jen nechápu proč museli pořád bojovat. Měli by se inspirovat Equestrií.

Stojí tu také památník, který navrhl sochař Olbram Zoubek. Jedná se o dosti zvláště vypadající sousoší na schodech, jež tu bylo postaveno na památku obětem komu.... jak jen bylo to slovo... aha: komunismu. O tom si určitě později zjistím něco víc. Teď mám konečně možnost prozkoumat lanovku! Celková délka trasy je přes půl kilometru a převýšení je téměř 140m! Jsem možná ráda, že jsem do toho nevlezla, ještě by se to se mnou utrhlo. Radši jdu od toho vynálezu pryč a skáču do tramvaje jedoucí do stanice Malostranské náměstí.

"Tak jste dorazili na Újezd. Nejdříve pár vět k dopravě. Jezdí tady spousta tramvají, tak se vydejte vpravo na nejbližší zastávku, odkud tramvaje jezdí směr Malostranské náměstí. Můžete jet linkami číslo 12, 20 a 22. (Dvacet dvojka ale jezdí z jiné zastávky). Jsou to jenom 4 minuty.

A co máte provést tady? Krom toho, že asi máte hlad a půjdete se najíst, budete si muset popovídat s místními. Běžte a každý zjistěte názor na pohádky/koně/poníky. A pokud získáte něčí vizitku, tak to rozhodně nebude na škodu! Budu moct prozkoumat zbytkovou energii tohoto světa.

Další věc. Na Smíchovském nádraží jsem se vás zapomněla zeptat na to, jak vysoká je přibližně dominanta tramvajové zastávky a jaký má přibližný tvar. Takový ten komín. Můžete ho i nakreslit."

Malostranské náměstí:

Dostala jsem se na místo, které značně připomíná to, kde se mi otevřel portál. Jen tady je znatelně více lidí a tramvaje jezdí přímo skrz tento prostor. Jedná se o Malostranské náměstí, které je centrem této čtvrti. Kostel stojící veprostřed jej rozděluje na dvě části: jednu dobu sloužil jako škola, pak ho zbourali a postavili znovu. Na náměstí dříve stávala tržnice a šibenice s pranyřem, ale tyto termíny nebudu rozebírat, protože mi nahání husí kůže. Před půl tisíciletím zde vypukl požár, který zničil dvě třetiny Malé strany. Přijde mi to hodně děsivé... V Equestrii bychom prostě použili magii a oheň udusili.

"Co po vás budu chtít tady? Každý běžte k jednomu stánku s občerstvením/trdelníkem/květinami a podívejte se přesně mezi vás. (Dost možná se může stát, že jeden stánek na náměstí nebude. To ale nevadí, fungovat to bude i tak) Měla by tam stát věc, která vám hned připomene jednoho poníka. Řekněte mi která a pokud možno běžte více do detailů a určete ji přesněji.

A jak dál? První ulička doprava znamená první ulici při vstupu na náměstí. Tudíž pokud vystoupíte z tramvaje, tak zahnete vpravo a až narazíte na zed' domu, zahnete vlevo."

Vydala jsem se první uličkou doprava, protože tam proudilo nejvíc lidí a dostala jsem se na Karlův most. Ten nechal postavit mě už známý král Karel IV. a to z prostého důvodu: starý Juditín most vzala voda a lidé měli problém s tím, jak se dostat na druhý břeh. Zajímavé je, že mosty nestály na tom samém místě, ale Karlův byl posunut o kus jižněji. Z Juditina dodnes zůstal jen jeden oblouk a zbytky pilířů na dně Vltavy. Že se nezachoval je velká škoda, protože to byl třetí nejstarší kamenný

most na tomto kontinentě.

(Juditin most nahore)

Legendy praví, že na stavbu nového mostu byla do malty přidávána vajíčka, a to proto, aby byl most pevnější. Bylo ale prokázáno, že to není pravda. Zajímavé však je, že do malty bylo přiléváno víno a mléko.

Poté co jsem přešla most, jsem se vydala vlevo podél tramvajových kolejí a pak při první možnosti vpravo. Poté rovně až na náměstí, kde jsem zjistila, že moje tušení mě neklamalo. Konečně!

"A co máte provést tady? No, primárně se koukat. Na tuhle památku jsou Pražané opravdu vysazení. Krom toho si earth pony nakreslí plánek mostu a označí křížkem všechny poklopy na které narazí. Jsou to totiž vchody dovnitř a kdybyste tam vlezli, tak možná dokonce najdete pár set let staré marmelády. Unicorn si bude všimnout soch a popíše tu, která se mu líbí nejvíc. A pegasus si bude připadat opravdu awesome, protože najde tu největší pohybující se věc na levé straně (ve vašem směru chůze).

A jak dál? To vám všechno říká deník. Zahýbat vpravo budete při první příležitosti, ale to vám předpokládám došlo."

Mariánské náměstí:

Úplně se mi zatajil dech. Tak jsem to dokázala! Stojím před místní ústřední knihovnou! Ta byla založena před více než sto dvaceti lety a nyní její fond čítá přes 2,3 milionu knih a počet výpůjček za rok jde do milionů. Mít tohle doma, tak nikdy nevycházím! Také provozují 41 dalších poboček a 3 bibliobusy. Představte si, že vám knihovna přijede až pod nozdry!

To je luxus! Hned jsem se rozběhla dovnitř a nadšeně začala prohrabovat knihy. Nedá se ale říct, že by ze mě měli místní knihovníci radost. Pravděpodobně jim můj equestrijský způsob knihovničení nepřipadal dost sofistikovaný, ale co mám dělat, když mi tu nefunguje magie? Nakonec jsem našla knihu, kde je popsáno vše o místních obyvatelích, zapsala si vše důležité do poznámkového bloku a raději rychle zmizela před ne příliš přátelskými pohledy knihovníků, kteří se jali uklízet knihy zpět do polic. Raději nazpět ke tramvajovým kolejím a zahrnout vpravo na nejbližší zastávku. A tak jsem dojela tramvají číslo 18 až na stanici Národní divadlo.

V momentě kdy vystoupím, tak ho vidím: divadlo, o kterém jsem četla v knihovně. S citátem 'Národ sobě' vcházím na jeho nádvoří.

"Jste před ústřední knihovnou, takže se rozběhněte dovnitř (otevívá v jednu -> pokud jste tu dřív, tak se nebojte a kontaktujte mě místním způsobem. Pošlete krátkou textovou zprávu na číslo 776681720 s výčtem členů týmu(ů) a jeho(jejich) číslem a obratem vám přijde náhradní úkol) a udělejte následující: Earth pony nebude tvrdohlavý a společně s jednorožcem najde nějakou knihu o našem rodu (jeden o koních, druhý o ponících) a vyberou z nich dohromady 2-3 hezké citáty. A pegas? Ten si vzpomene na princeznu Cadence s Crystal Empire a zdokumentuje (popíše, vyfotí) zrcadla mezi knihami.

A doprava? Myslím, že až na to, že kdybyste jeli tramvají číslo 17 tak vás taky k Národnímu divadlu doveze (jen z druhé strany), víte všechno"

Národní divadlo:

Je obrovské. Větší než bych si dokázala představit. Jeho základní kámen byl položen v roce 1868 a otevřeno bylo roku 1881. Necelé dva měsíce poté ale shořelo do základů. Místní vzali požár jako celonárodní katastrofu a během padesáti dní se na znovupostavení vybralo přes milion zlatých. Tentokráte ale trvala stavba jen dva roky a divadlo mohlo být slavnostně znovu otevřeno. Citát 'Národ sobě' vystihuje občany, kteří si divadlo sami zaplatili.

A teď pár technických údajů. Divadlo je 26m vysoké, má tři opony a největší lustr je tvořen 260 lampičkami. Spadá pod něj dohromady pět budov (a pět scén) rozmístěných po celé Praze. Novou scénu je vidět přímo od tramvajové zastávky.

"Hezká stavba, že? Koukejte se kolem a popište mi všechny zajímavosti, které jsem vám nepopsala. Dále si během následující cesty budete všimnout následujícího. Earth pony bude hledat vysokou koncentraci stavebních strojů na jednom místě a napíše mi jejich počet. Pegas si všimne sochy a zjistí koho vyobrazuje a unicorn se pokusí najít tu největší díru v Praze a popsat, o co se jedná"

Vyrazím dále po směru tramvajových kolejí, na následující křižovatce se od nich odpojuji a pokračuji pořád rovně, dokud nedorazím na téměř 700 metrů dlouhé a 60 metru široké náměstí, které místní hovorově nazývají Václavák. Náměstí vzniklo před sedmi sty lety při budování Nového města, které založil starý známý král Karel IV. Původně mělo sloužit pro trhy, ale postupem času se na něj začaly dostávat tramvaje, pak auta a nakonec to v horní části skončilo magistrálou.

"Postupujte nahoru, podle deníku"

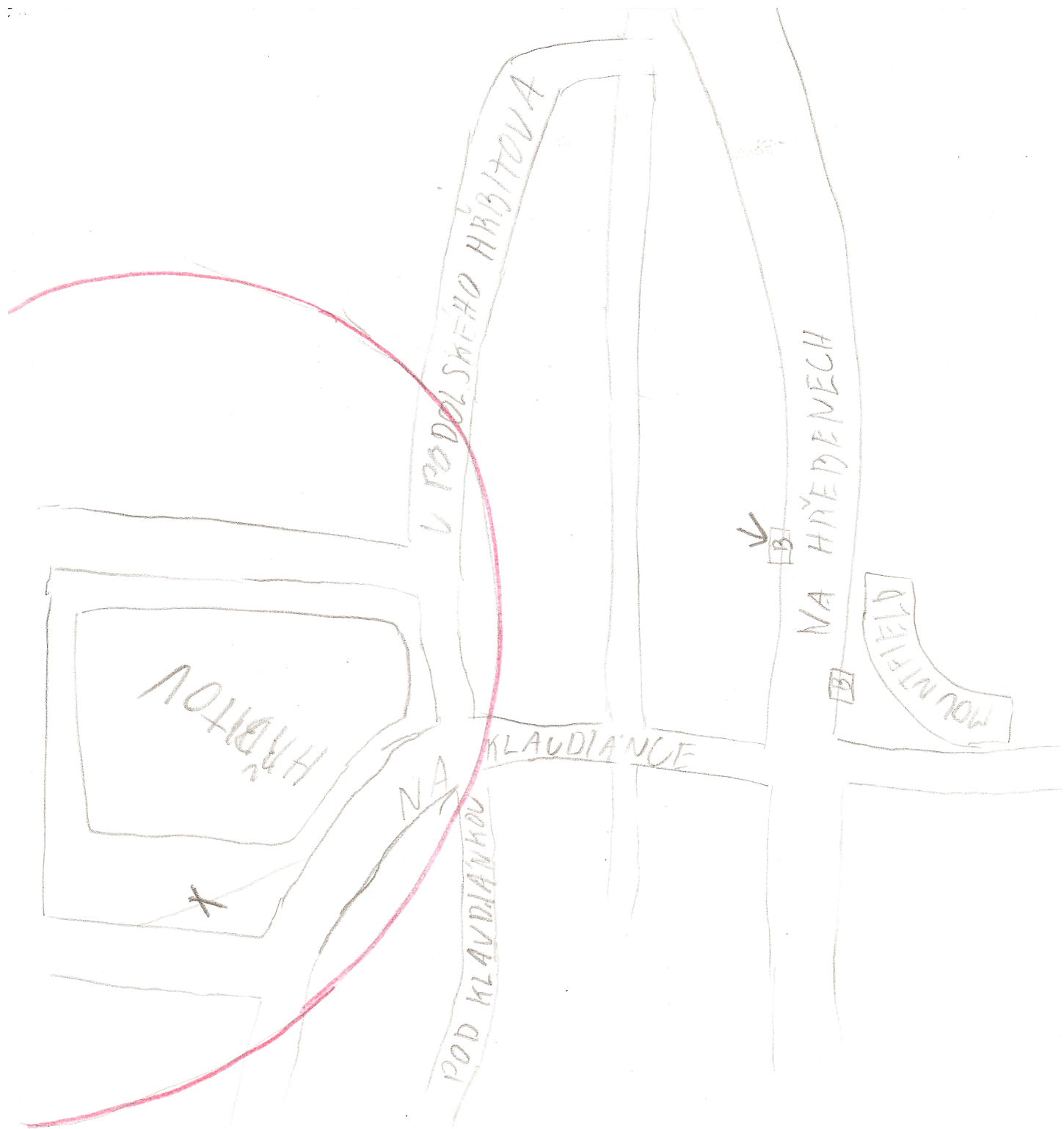
Vydávám se směrem nahoru, k soše jezdce na koni. Jedná se o pomník svatého Václava, který navrhl pravděpodobně místní nejvýznamnější sochař Josef Myslbek, jenž na něm pracoval více než třicet let. Celý monument tvoří sousoší patronů české země. Sv. Prokop, sv. Anežka Česká, sv. Ludmila, sv. Vojtěch a na koni samozřejmě sv. Václav. Celé sousoší měří přes sedm metrů a váží více než šest tun. Jak to tak zkoumám, tohle by levitací nezdvihla ani samotná Celestia! Po bližším prozkoumání jsem zjistila, že na pomníku jsou vyryty celkem zajímavé nápisy.

"A tady? Unicorn najde nápis začínající na 'NEDEJ' a vztáhne ho na alespoň dva poníky zpátky v Equestrii, pegas zjistí kolika apoštolům je vidět do tváře a jakou nohu má kůň Václava zvednutou. Earth pony si procvičí odhad své tvrdohlavé hlavy a odhadne, jaké je převýšení od sochy až dolů na konec náměstí."

Všímám si červené šipky s nápisem "METRO" a přestává mě cokoli jiného zajímat. Vlaky v podzemí v Equestrii neznáme, tak to musím dopodrobna prozkoumat. Sedám do soupravy která jede směrem na Háje. Vcelku rychle se mi ale dělá tak trochu nevolno, a tak vystupuji na stanici Pražského povstání. Jak může někdo takhle jezdit každý den?

Tak ale tohle je naprosto fascinující! Schody které se samy pohybují! To musíme u nás zavést taky! I když tak úplně nevím, jak pohodlně by na nich stáli poníci. Ještě to musím promyslet. V každém případě se po nich vydávám a vidím, že jediný autobus, co tu běžně jezdí se právě chystá odjet. Běh po dvou mi sice nejde tak dobře, jako po čtyřech, ale povedlo se mi jej doběhnout, a tak se vydávám na místo, o kterém jsem četla v průvodci: jedu 2 stanice na zastávku Na hřebenech a odtamtud se vydávám dolů. K Podolskému hřbitovu. Mimochodem, ta budova po levé straně ve směru jízdy autobusu vypadala jako packa s drápy staré známé Ursa Minor!

"A ted' vás určitě zajímá, jak se dostanete na ten hřbitov. Tak přesně k tomu slouží přiložená mapa. A víte proč ten barevný kruh přes tuhle mapu? Pokud budete uvnitř něj, tak z úcty k mrtvým budete mlčet. Oni se vždy dívají. Já se vždy dívám! Hodně štěstí!"

[B] - ZASTÁVKA AUTOBUSU

X - CÍL

↓ - ZDE STOJÍTE

Podolský hřbitov:

No páni, tohle místo je úžasné! Jsou odsud vidět oba místní hrady. Pražský hrad a Vyšehrad. Dominantou toho vzdálenějšího, Pražského, je chrám sv. Víta a na Vyšehradě se tyčí kostel sv. Petra a Pavla. Pražský hrad byl postaven před jedenácti sty lety a postupným rozšiřováním se stal jedním z největších na kontinentě. Jeho délka je 570 metrů a šířka téměř 130. Od počátku sloužil jako sídlo panovníkům, kteří byli korunováni v chrámu sv. Víta a posledních cca 100 let slouží jako prezidentská rezidence. Prezident ovšem obývá jen část, a tak je zbytek prostor nyní využíván pro výstavy a turistické prohlídky. Vyšehrad ale vypadá mnohem blíže, takže hurá k němu!

"Tady se, prosím vás, hlavně podívejte na ten výhled, protože tohle jinde neuvidíte! Vyfoťte si ho a pár slovy řekněte, jak se vám líbí. Ale jak na Vyšehrad? K tomu slouží další mapa. Tentokráte mírně sofistikovanější a z místního mapového systému."

A opravdu, během necelých patnácti minut procházení místními uličkami se ocitám u Tábořské brány. Když si tak prohlížím to opevnění, dospívám k názoru, že mi celkem bude stačit ten fakt, že byla postavena přibližně před 370 lety. Moc ty lidi nechápu. K čemu opevnění? Vždyť by stačilo, kdyby se měli rádi a postavili si dřevěný plot proti kunám a jelenům. No nic. Je na čase vydat se dále rovně skrz následující bránu až k rotundě sv. Martina, jež je nejstarší rotundou v Praze a zároveň jedna z mála původních církevních staveb. Co mě ale zajímá nejvíce je ten obrovský chrám, protože takové stavby doma nemáme.

"Vydejte se tam také"

Jedná se o chrám starý jak samotný Vyšehrad, vysoký 58 metrů, který se stavěl deset let. O něco později byl chrám téměř zbořen a na jeho místě vystavena současná bazilika, jejíž věže jsou rozděleny do pěti podlaží. V těch dvou nejvyšších se nachází velká profilovaná okna. Stále mě fascinuje, jak tyhle stavby mohli zvládnout postavit bez magie.

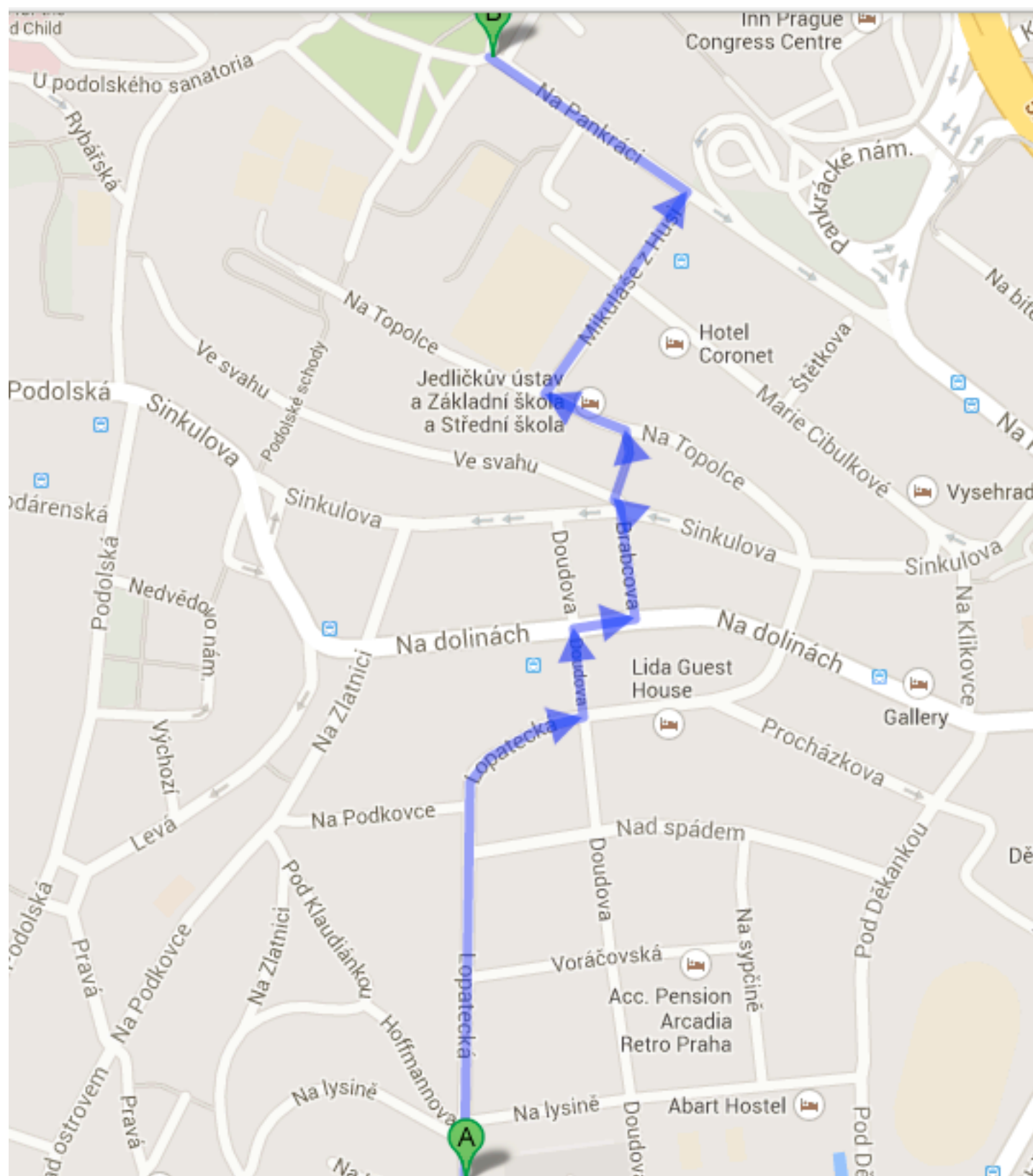
Hned vedle se nachází jeden z nejznámějších pražských hřbitovů - Vyšehradský hřbitov. Je to pohřebiště nejvýznamnějších českých osobností a nalézá se tu také společná hrobka těch nejvýznamnějších z

nejvýznamnějších - Slavín. Ale dost už těch morbidních myšlenek, je čas pokračovat!

"My little ponies! Zamkněte si pusy na zámek (víte proč a víte že se dívám) a nakreslete si mapu hřbitova. Unicorn najde hrob Bedřicha Smetany, pegas se z výšky podívá a najde Slavín, no a earth pony najde hrob někoho dalšího o kom už slyšel, označí ho na mapě a napíše mi ho"

Slezu tedy z Vyšehradu dolů a nacházím se opět na Výtoni. Kam ale teď? V jízdních řádech jsem objevila stanici Masarykovo nádraží, tak se tam trojkou vydávám.

"A jak slezete dolů? Je to jednoduché. Postavíte se před tu část chrámu, kde jsou ty dvě věže a půjdete směrem od nich. Pak zahnete kolem hřbitovní zdi vpravo a po levé straně uvidíte průchod v hradbách. Tím prolezete a půjdete pořád dolů a pak pořád k řece. Až narazíte na tramvajové koleje, tak se vydáte vpravo až na Výtoň, kde sednete na onu trojku tramvaj. Po cestě se pokuste ulovit nějaké hezké panorama. Na zastávce Masarykovo nádraží vystupte a vlezte dovnitř nádražní budovy"

Masarykovo nádraží:

Wow! Ponyvillské nádraží je menší než moje knihovna. Ale tohle.... Je to první nádraží parostrojní železnice v Praze. To slovo parostrojní mě tak trochu vyvádí z míry. Už více než šedesát let tu totiž páru vůbec nepoužívají, jelikož všechny vlaky jezdí na elektřinu nebo naftu.

A teď nějaká fakta: nádraží ležící cca 200m nad mořem vypraví za rok téměř 100 tisíc vlaků a přepraví cca 9 milionů cestujících. To znamená, že tu nastoupí v průměru 90 lidí do jednoho vlaku. Nachází se zde čtyři nástupiště, která dohromady čítají sedm kolejí, a tak vlaky se tu střídají jak na běžícím pásu.

V knihovně jsem četla něco o vysokém výskytu pozitivní energie (Co to do sena má být? Ale zní to podobně jako magie) ve čtvrti Kyje. Vlak tam odsud jezdí každou půlhodinu. Vždy v celou sedmnáct a celou čtyřicet sedm a pokaždé má číslo Os93xx. Tak nasedám a vezu se ty dvě stanice. Hlavně nepřejet!

"Ohledně dopravy do Kyjí je deník celkem konkrétní, takže o tom se netřeba zmiňovat. Tady po vás budu chtít něco trochu neobvyklého. Říká se, že Pražané jsou neustále našťvaní a nekomunikativní lidé. Takže mi dokažte opak! Ulovte fotku alespoň jednoho z vás s usměvavým člověkem. Věřte mi, že to půjde."

Dorazila jsem do zastávky Praha - Kyje a první co mě uhodilo do očí je modrá... Modrá. Modrá. Modrá je dobrá. Vydávám se tedy po směru jízdy vlaku dál do kopce.

"Deník vám říká vše. Postě vystupte z vlaku, běžte ve směru jízdy a bude."

Zastávka Praha - Kyje:

Právě se nacházím na mostě nad Kyjskou zastávkou a cítím, že tu vzduch pulzuje magií! Po pár výpočtech přicházím na to, že se portál otevře na druhé straně zastávky než jsem vystoupila a to za protihlukovou bariérou. Následují další výpočty a už vím i čas. Přesně 15:54. Nejsilnější energie pro průchod bude v 16:03-16:13 a portál se uzavře přesně v 16:54.

"Ted' přejděte most, zahněte doleva slezte na nástupiště, projděte protihlukovou stěnou a jste na místě! Pokud nechcete ve světě lidí zůstat napořád, projděte portálem zpět do Equestrie - budu vás čekat na druhé straně a těším se na výsledky vašeho pátrání."

“No to je dost. Už jsem se o vás začínala bát a jsem opravdu ráda, že jste v pořádku. Ale pořád platí má otázka. Na co jste sakra mysleli? Pojdte něco vám ukážu.”

“Tohle jsou mé vzpomínky na svět na druhé straně a zároveň tamější relikvie.” Poníci procházeli canterlotským palácem a nestačili se divit. Obrazy Twilight a Flash Sentry v jejich lidských tělech, knihy o tamní architektuře a spoustu dalších věcí. *“Jak můžete vidět,”* začala Twilight, *“tento svět není vůbec bezpečný a rozhodně by se tam neměli toulat takoví malí poníci, jako jste vy. Raději běžte a vemte si z toho ponaučení.”*

A tak se vydali, se sklopenými hlavami, pryč ale princezna na ně v poslední chvíli zavolala: *“A jen tak mimochodem. Podívejte se na své boky!”*